



Pere Noguera: «Obra pública, espai d'ús».



Margarida Andreu: «Sense títol».

DIVERSES ESCULTURES ES CONFONEN AMB LA VIDA QUOTIDIANA D'HOSPITALET

L'art ix al carrer

L'estiu es una època propícia per a les manifestacions artístiques a l'aire lliure. Potser per això a l'Ajuntament de l'Hospitalet del Llobregat se li ha acudit instal·lar tretze grups escultòrics al carrer, perquè l'art en modifique el paisatge i l'ambient habituals.

Salvador Rodés

Al'Hospitalet del Llobregat, ciutat tocant a Barcelona, funciona des de fa un parell d'anys el Centre d'Art Alexandre Cirici, que es defineix com a equipament al servei de la creativitat i que dona suport a tota mena d'expressió artística, reivindicant la perifèria com a nou espai de confrontació. Això ratifica l'interès tradicional d'aquesta ciutat per les arts plàstiques. L'ajuntament no ha volgut quedar al marge d'aquesta dinàmica cultural i fa dos anys que organitza la convocatòria L'H.ART, donant l'oportunitat a diferents artistes seleccionats per un jurat de crítics d'art, de realitzar instal·lacions plàstiques dins l'antiga fàbrica de Tecla Sala i en diversos espais urbans del barri de la Torrassa.

Són aquests instal·lacions les que ofereixen una característica més singular i tenen una major transcendència i impacte, ja que estan realitzades en espais públics i en modifiquen el paisatge, alhora que aquest acaba per definir l'expressivitat i el sentit de l'obra. Les instal·lacions ocupen des de terrenys degradats i descampats fins a passatges per a vianants i parterres. Algunes s'integren en una perfecta síntesi dins l'espai urbà, com les sis estructures que contenen fusos de formigó de Salvador Juanpere, situades a diferents

nivells d'un parterre que separa dues vies ràpides de trànsit constant.

D'altres s'aixequen insòlitàment, de vegades provocant la perplexitat dels habitants del barri, com l'hort inexistent de Teresa Nogués, dreçat damunt una base de ciment i asfalt que té tota l'estructura de canyes i solcs d'una plantació i que constantment és regat. Pere Noguera, amb un to corrosiu i una mica *kitsch* ha construït una sèrie d'escultures de gossos entre els bancs d'un passatge, que els veïns comparteixen amb complicitat innocent.

Alguns han fet un treball més purament escultòric, com l'obra minimalista de Margarida Andreu, que, situada

entre una tanca publicitària i la via del tren, pren un aire sorprenent. L'art, així, actua en una frontera equivoca, els límits de l'obra es confonen amb l'escenari urbà degradat, que emfasitza i integra dins la seva arquitectura suburbial. Els vianants somriuen, acostumats a tota mena d'enganyifa, per entre les obres que envaeixen un terreny de ningú però que a tots implica.

Aquestes propostes plàstiques, fetes per artistes sense gaire trajectòria professional, tenen la virtut de provocar l'atenció, alhora que singularitzen i transformen l'espai públic, amb un llenguatge molt coherent i un sentit plàstic totalitzador que expressa una via analítica de l'art, no exempta d'humor i de provocació, i que sens dubte desperta la motivació artística i l'interès del públic, que en definitiva és un dels objectius que pretén L'H.ART'88, que en l'edició d'enguany ja ha aconseguit el suport institucional. □



Salvador Juanpere: «Al fons del fus». Sis estructures de formigó en un parterre.